het V.D.H.-tje

VAN DER HEEM

Nr 935

1 maart 1968

MAANDELIJKS VERSCHIJNEND HUISORGAAN

Intern beraad over diverse zaken

15 februari j.l. vond weer een periodieke bespreking plaats tussen de Direktie en de Ondernemingsraad.

Nadat de voorzitter de vergadering had geopend, werd overgegaan tot de installatie van leden van contactcommissies. De samenstelling van deze commissies is inmiddels via de publicaborden bekendgemaakt.

Besloten werd na te gaan in hoeverre de commissie van tariefadviseurs nog bestaansrecht heeft en of de looncontactcommissie de werkzaamheden van deze commissie kan overnemen.

De direktiemededelingen konden ditmaal kort zijn. Sinds de vergadering van midden december j.l. hebben zich geen belangrijke wijzigingen voorgedaan. Ook konden een aantal punten reeds worden behandeld in de sinds begin januari gehouden 14-daagse besprekingen tussen de Direktie en de Kleine Commissie, waarover de volledige raad eerder is ingelicht.

Naar aanleiding van de mededelingen werd nadere informatie gevraagd over de komende concentratie van de metaalafdelingen. Met deze concentratie wordt, naast een hogere efficiency, aanpassing van het machinepark aan de huidige en toekomstige behoefte nagestreefd; de afdelingen zijn goed van werk voorzien, zij het dat in de aard van het werk verschuivingen kunnen optreden. De betrokkenen zullen zo snel mogelijk worden ingelicht.

Uitvoerig werd vervolgens van gedachten gewisseld over het, via het Bureau Ondernemingsraden te Eindhoven ontvangen, voorstel „Overgang van tweewekelijkse naar maandelijkse betaling", opgesteld door de Sociaal Economische Afdeling te Eindhoven. De OR besprak enkele punten die — voor zover ze daarvoor in aanmerking komen — door de secretaris van de OR bij het Centraal Overleg van de Ondernemingsraden Philips naar voren zullen worden gebracht.

Ook werd uitvoerig stilgestaan bij de vraag om meer informatie over de pensioenrechten. Voor de lezer is het vermeldenswaard dat in mei/juni a.s. een nadere informatie zal volgen, zowel over de bij de Stichting Pensioenfonds Van der Heem opgebouwde rechten tot 1-7-1967, als over de pensioenrechten bij Philips op te bouwen na 1-7-1967.

Met betrekking tot de winstuitkering en mogelijke deelneming in de Philips winstdelings-spaarregeling zal tijdig goede voorlichting worden gegeven.

Na behandeling van nog een aantal punten werd de vergadering met een korte rondvraag besloten.

Traditie werd voortgezet

Donderdag 22 februari vond een traditioneel binnengebeuren plaats. In de conferentiekamer van het ontvangstcentrum werden IVOK-diploma's uitgereikt. Al was de groep dan van bescheiden omvang, de prestaties van het viertal dames, dat onder supervisie van de heer G. C. Koopman het getuigschrift administratief assistente behaalde, waren er niet minder om.

In aanwezigheid van de direkte chefs en de leden van de examencommissie reikte de heer K. J. van Duren aan de geslaagden de getuigschriften en cijferlijsten uit. Op de foto ziet u van links naar rechts: Mevrouw G. W. van der Heyden-Friskes, de heer G. C. Koopman, de dames A. C. de Groot, M. Waalewijn en M. Hagemeijer en de heer K. J. van Duren.

Inwoning

Zoals u al heeft ontdekt of nog zult ontdekken hebben wij in deze aflevering van het VDH-tje inwoning verleent aan de Ontspanningscommissie, die graag van ieder van u een mening hoort over ontspanning in bedrijfsverband. Een enquete dus.
Meestal verwacht men op een enquete niet meer dan 30 % antwoorden. Laten wij met elkaar eens proberen alle bestaande records te breken. Laten wij het er op houden, dat ú in ieder geval dit formulier ingevuld terugstuurt. Afgesproken?

BIJ GOED PARKEREN KAN NIETS U DEREN!

UIT DEN HAAG KWAM IETS GOEDS

met Ir. K. F. Bredius naar Woomera

Toen, in de tweede helft van september, storm en regen het voor ieder duidelijk maakten dat de herfst begonnen was, werd het voor mij weer tijd om naar het zonnige Woomera te vertrekken. Ook dit keer onderbrak ik mijn reis naar Australië om een van de landen die ik aandeed wat beter te leren kennen. Mijn keus viel daarbij op India.

New Delhi, de hoofdstad, is een ruim aangelegde stad met veel moderne gebouwen. Toch is het eigen karakter van India er bewaard gebleven. Al was het alleen maar door de koeien die in hun (lelijk? red.) eentje door de stad zwerven en bij voorkeur middenop een druk kruispunt uitvoerig om zich heen gaan staan kijken. Niemand doet er iets tegen en het verkeer past zich wel aan. De meeste automobilisten eerbiedigen de regel dat ze links moeten houden, maar het gros van de overige verkeersdeelnemers schijnt boven de wet of vogelvrij te zijn.

Behalve koeien tref je op de kruispunten ook tientallen schoenpoetsers aan. Als er in India vakbonden zijn dan is die van de schoenpoetsers beslist de grootste. Behalve aan New Delhi bracht ik ook een bezoek aan het 200 km verder gelegen Agra. Al direct buiten de stad verdwijnt de westerse invloed. Hoewel wij de hoofdweg naar Bombay volgden, kan ik mij niet herinneren op het 200 km lange traject ook maar één benzinepomp gezien te hebben. Er was ook bijna geen autoverkeer, behalve het vervoer van toeristen naar Agra. Daar staat namelijk India's mooiste gebouw: de Taj Mahal. Auto's mochten dan ontbreken op de hoofdweg, koeien waren er des temeer. Nog nooit heb ik er op één dag zoveel op de weg gezien. Deze dieren zijn heilig en mogen niet geslacht worden. Volgens mijn chauffeur worden ze gehouden voor de melk. Zo te zien leek dat niet erg waarschijnlijk, maar toen de chauffeur me toevertrouwde dat het ging om slechts een halve liter per dag, werd het aannemelijk.

De weg voerde door enkele dorpen. Dit was dan het platteland van India: armoede allerwegen. Hier en daar een gebouw dat een huis genoemd kon worden, maar verder een wanordelijke verzameling bouwsels variërend van bakstenen schuren tot hutten van klei met biezen daken en gaten waar ramen en deuren zouden moeten zitten. Er is wel bedrijvigheid in zo'n dorp, maar gelet op het aantal mannen dat op een schaduwrijke plaats zit niets te doen moet er wel een grote werkeloosheid bestaan.

Terug in New Delhi reden wij nog even door het oude stadsdeel. Het verkeer was een ongelooflijke chaos. De linkerrijbaan was nogal vol en dus reed de stadsbus over de middenberm en verder tussen het tegemoetkomende verkeer door. Mijn chauffeur volgde het goede voorbeeld. Het verkeer bewoog zich in alle richtingen over de weg, ieder slechts lettend op hetgeen vóór hem was. De claxon bleef vrijwel voortdurend ingeschakeld evenals die van alle andere auto's.

Na het onvermijdelijke bezoek aan de vriend van de chauffeur, de souvenierhandelaar, was het donker geworden. Enkele koeien hadden zich reeds op straat ter ruste begeven. Van openbare straatverlichting was geen sprake. Mijn bezoek aan India was ten einde. Het was kort, maar boeiend!

In Woomera scheen de zon. Er waren nieuwe gezichten en oude bekende. De voorbereidingen voor de lancering waren al in volle gang.

Door het gedeeltelijk mislukken van F6-1 in augustus, moesten met F6-2 vele stappen voorwaarts gerealiseerd worden. De motoren van de tweede trap, die de vorige keer weigerden, zouden nu toch eens in actie moeten komen. De derde trap was vrijwel geheel in zijn definitieve vorm. Trappenscheiding tussen de tweede en derde trap moest tot stand gebracht worden evenals een gedeeltelijke scheiding tussen derde trap en sateliet. Bovendien zou de raket nu vanuit de derde trap bestuurd worden. Daartoe diende het A.R.P.V.-systeem, dat tot nu toe als passagier was meegevlogen en dat nu aktief dienst moest gaan doen.

Het centrale deel van de A.R.P.V. is de bij Van der Heem ontwikkelde en gebouwde programma-unit, een kleine rekenautomaat die een baanprogramma produceert, correctie-signalen ontvangt en gegevens omtrent de stand van de raket verwerkt en daaruit stuursignalen voor de motoren afleidt. De PV is dus een zeer belangrijk onderdeel van de automatische besturing en een kleine fout kan al leiden tot een volledige mislukking van het schot. Geen wonder dus dat er deze keer een grote belangstelling bestond voor onze PV. Er werden uitvoerige en nauwkeurige metingen aan verricht: „Kan er uit Den Haag iets goeds komen?!". Na enige verwarring over toleranties en meetmethoden was men het er over eens: de PV was goed, de raket kon er aan worden toevertrouwd. Na de inbouw volgden weer uitgebreide proeven, waarbij men zich er nog eens van overtuigde dat de motoren inderdaad in de goede richting bewogen. De resultaten werden nogmaals nauwgezet bekeken en de geringste aanwijzing, dat er misschien iets nog niet helemaal in orde zou kunnen zijn werd zorgvuldig geanaliseerd. Tenslotte werd voor alles een bevredigende verklaring gevonden en daarmee waren de PV-problemen wel opgelost.

Toen kwam het grootste probleem aan de orde: de W.R.E.B.U.S., een afkorting voor: Weapon Research Establishment Break Up System. De W.R.E. is de Australische organisatie die verantwoordelijk gesteld wordt als er ongelukken gebeuren door de lancering. Daarom heeft deze organisatie voorzieningen getroffen die het mogelijk maken de raket tijdens de vlucht te vernietigen, als er iets mis zou dreigen te gaan en de raket bij voorbeeld in een bewoond gebied terecht zou komen. De WREBUS-ontvangers reageren op radiofrequente signalen en het is zaak er voor te zorgen dat er geen stoorsignalen optreden die deze ontvangers hinderen. Want anders zou het kunnen gebeuren dat de raket onnodig vernietigd wordt. Het leek er op dat dit inderdaad het geval was en ELDO nam geen risico. Het WREBUS-probleem werd dringender naarmate de lanceerdatum van 13 november naderde. Een legertje specialisten begaf zich ijlings naar Woomera. Het was niet zo eenvoudig. Produceerden de zenders inderdaad ongewenste nevenfrequenties of deugden de meetontvangers niet? Tenslotte bleken beide partijen gelijk èn ongelijk te hebben en na verloop van tijd hadden ze het probleem voldoende onder de knie. Maar toen was het allang 13 november geweest....

(wordt vervolgd)

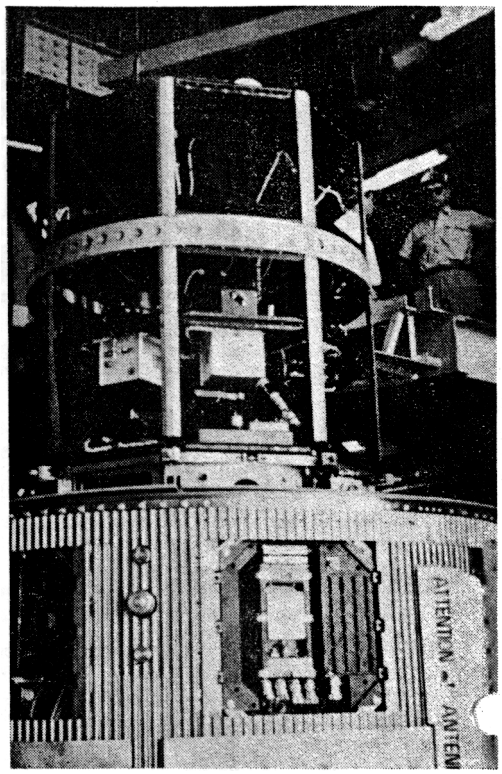

De sateliet met daaronder de PV.

De hoofdweg naar Bombay.

Niet-gemotoriseerde middelen van vervoer.

ZW en WAO uit de doeken

1 juli 1967 zijn een aantal veranderingen van de Ziektewet (dat is de wet die de betaling van ziekengeld regelt bij arbeidsongeschiktheid) ingevoerd. Deze veranderingen zijn enerzijds het gevolg van wijzigingen in de Ziektewet zelf en de invoering van de wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO), anderzijds van een besluit van de onderneming om de afdelingskas op te heffen en eigen risico te gaan dragen.
De belangrijkste wijziging van de Ziektewet is de uitbreiding van de werkingssfeer tot alle werknemers. Er is dus geen loongrens meer, waarboven men niet is verzekerd. Dit houdt ten nauwste verband met de invoering van de WAO op 1 juli 1967, waarbij eveneens alle werknemers zijn verzekerd.

Hoe is nu de situatie bij arbeidsongeschiktheid ten gevolge van ziekte of ongeval? De onderneming betaalt gedurende 52 weken of 12 maanden het inkomen door. Omdat de onderneming sinds 1 juli 1967 eigen risico draagt zijn deze uitkeringen voor rekening van de onderneming en wordt door de werknemer geen premie voor de Ziektewet meer betaald. Na 1 jaar arbeidsongeschiktheid valt men onder de werking van de WAO. Deze wet geeft een waardevaste uitkering van 80 % van het dagloon (dagloon maximaal *f* 77,—) tot uiterlijk 65 jaar.

De taak van het bestuur van de afdelingskas, zoals deze ruim 15 jaar bij Van der Heem heeft bestaan, is overgenomen door een Ondernemingscommissie Ziektewet. Deze Ondernemingscommissie bestaat uit 6 leden die benoemd worden door de Bedrijfsvereniging. Van deze leden worden er 3 voorgedragen door de Ondernemingsraad en 3 door de direktie van de onderneming. De zittingsduur van deze commissie bedraagt maximaal 3 jaar. 26 januari 1968 is de commissie voor Van der Heem N.V., bestaande uit de heren H. Hey, F. C. de Gruijter en M. A. Vellekoop namens de onderneming en de heren J. Dijs, J. Jansen en P. J. Schouten namens de Ondernemingsraad, geïnstalleerd. Aan de Ondernemingscommissie zijn als bevoegdheden gedelegeerd: de toekenning en weigering van uitkeringen en het instellen van verhaal. De weigering van uitkering ingevolge de Ziektewet kan plaatsvinden in alle gevallen waarin de werknemer op grond van een medisch onderzoek niet arbeidsongeschikt is gebleken, bovendien bij een niet tijdige ziekmelding (waaronder begrepen ziekmelding met onjuiste adresopgave) en bij overtreding van voorschriften van de Ziektewet of de controlevoorschriften van de Bedrijfsvereniging.

Het instellen van verhaal kan plaatsvinden indien de schuld en de aansprakelijkheid van een derde ten aanzien van de arbeidsongeschiktheid vaststaan en deze derde bovendien tegen wettelijke aansprakelijkheid is verzekerd.

Wij hebben getracht met het bovenstaande de belangrijkste hoofdwegen, die door de nieuwe Ziektewet en WAO lopen, aan te geven. Wij realiseren ons dat wij hiermee niet volledig zijn geweest. Het vermelden van de talloze zijwegen en minder belangrijke hoofdwegen, zou ons waarschijnlijk in een doolhof hebben gebracht. Vandaar!

Van sept. '55

Het behoort echt wel tot de uitzonderingen, dat wij in onze kolommen een vrouwelijke jubilaris aan u kunnen voorstellen. Daarom vinden wij het des te prettiger uw aandacht te vragen voor mejuffrouw B. van Loenen, die dinsdag 26 maart 12½ jaar in onze dienst zal zijn. Dit koperen feest zal zij vieren temidden van haar collega's op de afdeling Montage TT. Onze gelukwensen.

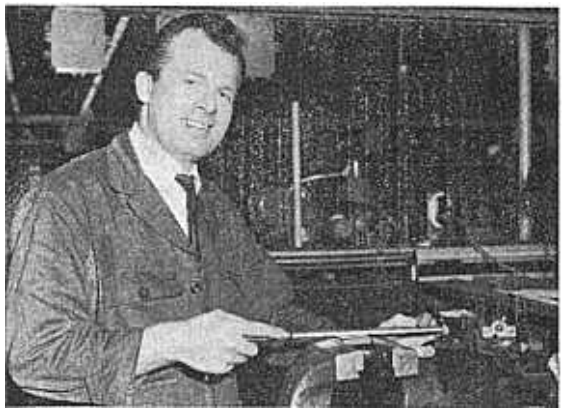

tot maart '68

Er zullen niet veel jubilarissen zijn, die amper 28 jaar oud hun koperen jubileum vieren. De heer L. J. van Loosen van de afdeling Gereedschapmakerij (Machine Onderhoudsdienst) gaat deze prestatie leveren door 5 maart de dag te gedenken dat hij 12½ jaar geleden, vers van de LTS, op onze Bedrijfsschool in dienst kwam. Graag voegen wij onze gelukwensen bij de vele die hij volgende week zal ontvangen.

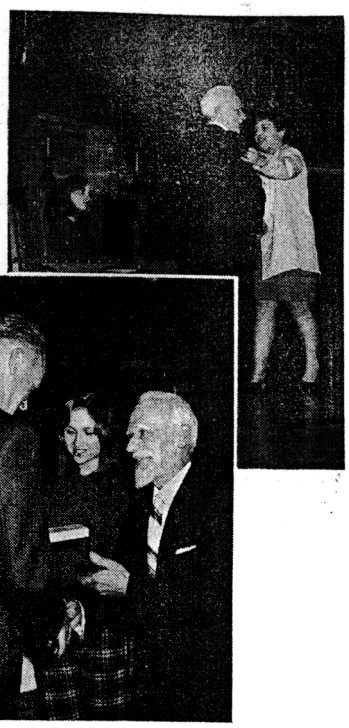

Dr. „Hiero" met Yvonne en Annabel bij de „merkwaardige" schoorsteen.
De heer Baurdoux overhandigt de dokter een rokertje.

Pimmetje

Vrijdag 2 februari zag ik voor het eerst een optreden van de Toneelgroep P.T.I. Fruitweg. Het werd een avond zonder problemen, ik vond het leuk ook eens na werktijd temidden van collega's te verkeren.
De problemen kwamen pas toen de redaktie van het VDH-tje mij vroeg mijn bevindingen op papier te zetten. Maar laat ik het proberen.
De komische thriller „Pimmetje", verplaatste ons al direct in de kamer van kasteel „De Ravenhorst". Een door motorpech gestrand gezelschap was daar aanwezig, waaronder ook Pimmetje. Dat hij pienterder was dan hij er uit zag ontdekten wij al meteen.
Via vergiftigde koffie, een moord en een met een geweer dreigende huisbewaarder belandden wij bij de gravin, die wij niet „zuiver op de graad" vonden.
Bij de ontknoping bleek pas goed welk dubbel spel Pimmetje had gespeeld. Hij ontpopte zich als rechercheur, die op het spoor was van een bende die zich bezig hield met het maken van bankbiljetten en met handel in blanke slavinnen. Alles bij elkaar een goed toneelstuk, zonder hapering en twijfel gebracht. Elke speler en speelster vervulde zijn/haar rol zoals men dat mag verwachten.
Na afloop bedankte de heer Baurdoux hen met bloemen en een rokertje.

Kom er maar eens op

„Als de bulletins van de OR niet meer via een calque worden vermenigvuldigd maar worden gestencild, bespaart u niet alleen tijd maar ook geld".
De Ideeëncommissie was het met deze zienswijze eens en beloonde deze opmerking van mejuffrouw E. J. M. Bergfeld met *f* 25,—. Onze gelukwensen!

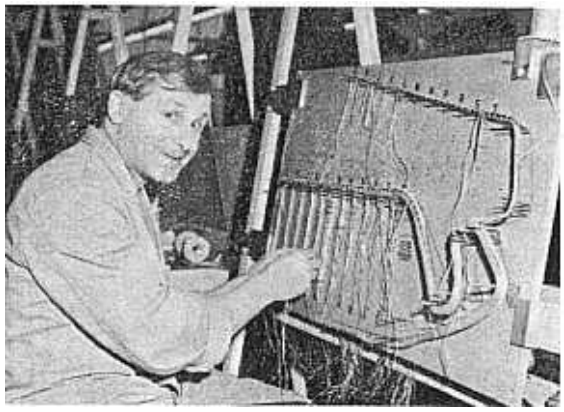

3 april zal onze collega B. Bijsterveld de dagelijkse afstand tussen zijn woonplaats Delfgauw en ons bedrijf, globaal genomen, vèr in de 3000 keer hebben afgelegd. Ruim 11 jaar waren gevuld met werkzaamheden in onze Kastenfabriek. Mocht u hem als collega èn als OR-lid willen feliciteren, dan kunt u hem vinden op de afdeling Montage TT. Alhoewel een maand te vroeg: onze felicitaties, koperen jubilaris.

Rij-examen

U loopt de kans, dat u woensdagmorgen, 6 maart, wanneer u ons binnenterrein oversteekt geconfronteerd wordt met een situatie die verdacht veel op een rij-examen lijkt. Een rij-examen voor vorkheftruck-chauffeurs dan wel te verstaan.
Verwondert u niet. Dat is dan inderdaad het geval. In het Philips' concern is het namelijk voorschrift, dat gezien de grote verantwoordelijkheid, iedere vorkheftruck-chauffeur een proeve van bekwaamheid moet afleggen. In ons volgend nummer zullen wij u de uitslag mededelen. Wij wensen de kandidaten veel succes!

Welkom

Dat de ooievaar niet stil gezeten heeft hebben wij aan de geboortekaartjes die bij ons bezorgd werden weer goed kunnen merken. Hij bracht: Robert Paul, zoon van R. P. Jacobs; Niels Sebastiaan, zoon van K. L. Weda; Fridolin Frans Hendrik, zoon van Ir. F. Ogier; Karin, dochter van W. A. Huizing; Ronald, zoon van F. Hogervorst; Eric, zoon van J. Wisse en Marcel, zoon van J. A. Vis.
De ouders, broertjes en zusjes feliciteren wij van harte!

Brekers - bouwers - balans

Wij Nederlanders staan er om bekend, dat wij huizenhoog opkijken tegen prestaties van anderen en onze eigen verrichtingen maar al te vaak kleineren. Vergeeft u mij als ik dan moet toegeven, dat ik waar het de werkzaamheden van onze Gebouwendienst betreft tot de slechte Nederlanders behoor. Misschien dat ik u met mijn maandelijks enthousiasme wat prikkel. „Of Van der Heem alleen uit de Gebouwendienst bestaat" kan een begrijpelijke reaktie van u zijn. Wij van de redaktie zijn er van overtuigd dat er op vele plaatsen in ons bedrijf prestaties worden geleverd „om over naar huis te schrijven". Maar de heer Lagendijk weet zijn enthousiasme zóver te drijven dat hij ons maandelijks nauwkeurig op de hoogte houdt, waarmee ik maar wil zeggen, dat ik hoop dat een goed verstaander aan de voorgaande 131 woorden genoeg heeft!

Maar nu ter zake: Als ik dit schrijf is de verhuizing van de metaalsector het stadium van de planning al te boven. Grote gaten in Draaierij en Stamperij tonen aan dat de mensen van onze Machine Onderhoudsdienst onder leiding van de heer A. C. van Gaalen hun schouders al onder ettelijke machines hebben gezet. Over enkele weken, om precies te zijn: 18 maart te beginnen, komen wat „zwaardere jongens" zich over het restant ontfermen. Als alles op zijn plaats staat, zal de Stamperij de machines herbergen die voor massa-produktie gebruikt worden. Voor serie-fabricage staan de machines dan gegroepeerd in de Mechanische Afdeling TC. De dan vrijgekomen afdeling Draaierij zal mogelijk in de toekomst als Montage-afdeling worden ingericht.

Vooral in de Mechanische Afdeling brengt de verhuizing nog al wat verschuivingen van werkplaatsen met zich mee, met alle problemen die voor een afdeling waar geproduceerd wordt, daaraan vastzitten. „Zo maar in het VDH-tje dat ze ons knap dwarszitten" vertrouwde de heer Honegger ons op onze rondgang toe. Volgens het principe: kwaad met goed vergelden, was de reaktie van de heer Lagendijk: „En zet er dan ook maar bij, dat wij hier (en dat meen ik) een fantastische medewerking krijgen. Met elkaar fixen we het hier wel". De bekende twinkeling in de ogen van de heer Honegger was voor ons het bewijs, dat hij hem er helemaal mee eens was.

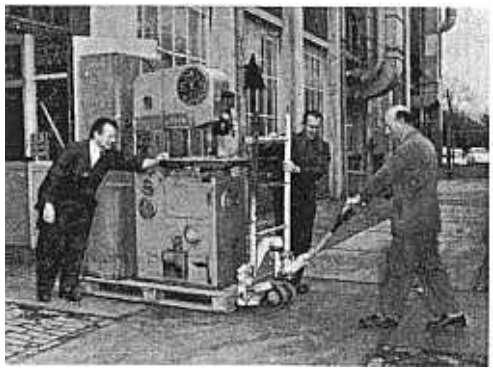

De heren (van links naar rechts): L. J. van Loosen, J. Noordervliet en W. J. (enzovoort) Leonhardt, van onze machineonderhoudsdienst tijdens de verhuizing.

Nog een vluchtig bezoekje aan de nieuwe OWD-étage in Telco I, die zoals beloofd half februari klaar zou zijn, en onze maandelijkse confrontatie met de prestaties van bouwers en brekers behoorde weer tot het verleden.

Dag Afdelingskas!

Nu de wettelijke regelingen de instelling van een Ondernemingscommissie, die de bewaking van de controlevoorschriften gaat uitoefenen, noodzakelijk hebben gemaakt, is aan de taak van de Afdelingskas een einde gekomen.
Op het kantoor van Ir. Zaaijer vond bij een kop koffie een korte bijeenkomst plaats, waar dit feit werd gememoreerd. Op sobere wijze werd op die manier een periode van 15 jaar afgesloten waarin tal van commissieleden, vooral onder leiding van de heer Schrevel, deze bewaking ter hand hebben genomen. Het werk heeft volop resultaat opgeleverd. Wij mochten erin slagen al onmiddellijk in het eerste jaar één van de laagste ziektepercentages te noteren in ons land en in onze tak van industrie. Het valt op dat het optreden van onze Afdelingskas op geruisloze wijze een uitstekende invloed op de loyale toepassing van de reglementen heeft uitgeoefend.
Er was in het gezellig samenzijn gelegenheid enige anekdoten te beluisteren van de heer Smolders, onze ziekencontroleur, die in de afgelopen periode zo'n 75.000 controlebezoeken moet hebben afgelegd.
De aanwezige commissieleden en de adviseurs, de heren J. v. d. Linden en A. v. d. Lans, zomede de heer A. Smolders, werd door de direktie hartelijk dank gezegd voor hun belangrijke bijdrage en met een handdruk ten afscheid behoorde de ziekenkas tot het schone verleden.

Dank

Hierbij dank ik Ziekentroost voor de belangstelling en de verrassing die ik tijdens mijn ziekte heb mogen ontvangen.

J. Pison

Proficiat

Ook de afgelopen weken hadden wij weer enige trouwlustige collega's in ons midden. De heer A. C. v. d. Zwet koos mejuffrouw J. C. van Hamersveld tot zijn bruid; de heer J. H. Schouten gaf mejuffrouw B. Buckendahl zijn jawoord en de heer J. Hoogendoorn werd de gelukkige echtgenoot van mejuffrouw C. de Graaf. Wij wensen deze drie paren graag veel zonneschijn op hun huwelijkspad.